

шено лѣтосчисленіе, какво-то бѣше Еврейско-то жатва-та на ячмикъ-тъ отъ годинѣ на годинѣ закѣсняваше до дестина дванайсять дена; и подиръ нѣколко години не быхъ имали ячмикъ и прѣзъ цѣль мѣсяць Авивъ, ако не быхъ взели мѣрѣ за да отстранѣтъ това неудобство. И ето що измыслихъ.

Ако виждахъ че на свръшаніе на мѣсяць Адаръ жатва-та ще закаснѣе и нѣмахъ надѣждѣ да добыѣтъ ячмикъ кѣмъ срѣдѣ-тъ на другий-тъ мѣсяць, то надавахъ подиръ той-зи мѣсяць още єдинъ отъ 30 дена кого-то наричахъ Веадаръ сиречь второй Адаръ, и таква година съдрѣжаше 384 дена. Пѣтници-ты казвѣтъ че ячмикъ-тъ зрѣе въ Палестинѣ скоро подиръ пролѣтно-то равноденствиѣ. И слѣдователно отъ тогы єе почевала година-та имъ.

Такова єе была црѣковна-та година на Евреи-ти, кои-то сѣ имали обаче и гражданска година, коѣ-то поченоваше отъ есенъ-тъ въ мѣсяць Еѣанимъ или Тишри.

Отъ єдно мѣсто на книгѣ Бытія види ся че Евреи-ти сѣ имали шесть времена на годинѣ-тъ Исфа — Посѣвъ, Хоревъ — Зима, Коръ — студъ, Казиръ — жатва, Каитъ — лѣто и Комъ или Хомъ — Пекъ.

Евреи-ты сѣ имали и седмици. Седмий-тъ день єе сѣбота сиречь отдыхъ, и въ той-зи день нищо не работѣтъ, другы-ты дни ако сѣ имали имена не находѣмы нигдѣ въ книги-ты имъ.